

P. E. Hansen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo at yde Foreningskonsulenter i Husdyrbrug et Tilskud af indtil Halvdelen af den aarlige Lønning, som disse oppebærer, og det maa siges, at en saadan Forhøjelse under de nu herskende Forhold er fuldt berettiget. Derved kommer Konsulenterne i Husdyrbrug op paa en Lønning lig med Planteavlskonsulenternes, hvad der er ganske naturligt og fuldt berettiget. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ulrich: Jeg kan fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Pinstrup). Jeg vil haabe, Lovforslaget kan faa den Udvidelse, som blev antydet af det ærede Medlem. Jeg skal i alt Fald tilsige mit Partis Støtte til, at dette kan ske. Naar man er gaaet til at forelægge dette Lovforslag her, er det kun et Retfærdighedskrav, man derved opfylder, nemlig at disse Konsulenter, ganske overordentlig dygtige Mennesker, økonomisk kan blive stillet saaledes, at de virkelig kan leve af deres Løn og fuldt ud kaste sig over den virkelig store Gerning, som de har. Hidtil har det jo været saaledes, at de forskellige lokale Foreninger selv har maattet yde det Løntillæg, som det har været nødvendigt at give. Her er et Forhold, hvor Staten absolut bør træde til, saaledes som Lovforslaget ogsaa foreslaar. Jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag maa jeg sige, at det undrer mig ikke, at det har fundet udelt Tilslutning fra alle Partier. Lovforslaget gaar jo ud paa, som der gentagende er sagt af ærede Medlemmer, at ligestille Husdyrbrugskonsulenterne med Planteavlskonsulenterne. Naar det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) gjorde opmærksom paa, at Uligheden ikke helt udjævnes ved dette Lovforslag, har han for saa vidt Ret. Jeg har ikke overset dette Forhold, men jeg har ment, at ligesom Planteavlskonsulenternes Løn bestaar dels af en bestemt Sum, dels af en Sum til Rejser og Kontorhold, kunde man ansætte Husdyrbrugskonsulenternes Løn til 3 000 Kr. aarlig foruden 1 000 Kr. til at afholde de omtalte Udgifter. Dersom man kunde gaa ind paa en saadan Ordning, vilde der ikke være nogen Grund til at foretage nogen Ændring i Lovforslaget. En yderligere Grund til, at Lovforslaget er affattet paa

den Maade, det her er sket, er, at dermed er man fri for al Mellemregning. Tilskuddet til Planteavlskonsulenterne er fastsat i Punkt 7 i Reglerne af 28. Maj 1915, og det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at i det Beløb, hvoraf Staten betaler Halvdelen, er medregnet Rejseudgifter, Kontorudgifter o. s. v. Men mon man ikke kan ordne det paa den Maade, at man beholder Bestemmelsen i den Form, hvori den er foreslaaet, og at man ved Husdyrbruget benytter den paa den Maade, jeg her har antydet? Ellers maa Regnskaberne nemlig indsendes til Ministeriet og revideres der, og det vilde man blive fri for paa denne Maade. Nu er Regnskabet angaaende Planteavlskonsulenterne og Bevillingen til Planteavl i det hele ret store, saa Foreningerne har en særlig Revisor til at gennemgaa det, og alle disse Bevillinger bliver bestyret af et særskilt Udvalg. Noget saadant har man ikke for Husdyrbrugets Vedkommende. Derfor vilde jeg anbefale, at man lod Forslaget beholde den foreliggende Affattelse og opfattede det paa den Maade, jeg her har antydet. Saa kan vi jo endda tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, naar den Dag kommer, da hele Loven skal til Revision, hvad der vel ikke kan vare ret længe. Men ønsker Udvalget, at man skal have det ind i Loven, skal jeg ikke have noget derimod; kun tror jeg, at den antydede Ordning vil være den letteste baade for Foreningerne og for Ministeriet.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) spurgte mig, om jeg kendte noget til Aarsagerne til, at Konsulenternes Tal var i en saadan Stigning. Det gør jeg ikke, men jeg ser med Tilfredshed, hver Gang en Forening antager en Konsulent, og jeg betragter den Omstændighed, at Foreningen skal afholde Halvdelen af Udgifterne derved, som fuldgyldig Garanti for, at en Forening ikke ansætter en Konsulent uden selv at mene at have Brug for ham. At Landbruget ogsaa paa Husdyrbrugets Omraade trænger til Vejledning, vil jeg for mit Vedkommende gerne indrømme, og jo bedre Vejledning Landbruget kan faa, og jo mere Husdyrbruget i det hele kan fremmes, des mere tilfreds synes jeg der er Grund til at være.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om Staldbedømmelserne var særlig i Fremgang indenfor Landbruget. Jeg er ikke tilbøjelig til at mene, at de er det, jeg har ikke Indtryk af, at særlig Landboforeningerne er inde paa dette, men jeg ved i alt Fald, at adskillige Husmandsforeninger har taget dette Arbejde op, og det er maaske